

ἡ συνήθειά μας σύμφωνος μὲ τὸν νόμον· δὲν ἐπεκράτησε δὲ ποτὲ αἱ ὑποθῆκαι
νὰ καταγράφονται εἰς δημόσιον βιβλίον.

15. Σύμφωνος εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μὲ τὸν νόμον, συγχωροῦσα τὴν ὑποθή-
κην κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων χωρὶς διάκρισιν.
16. Τὰ δάνεια τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔχοντα τὸ αὐτὸ δικαίωμα, δμοίως καὶ
τῆς ὑπάρχον γυναικὸς ἐπὶ τοῦ συζύγου της, ἡ προὶξ τῆς ὀποίας θεωρεῖται
σῶα καὶ ἀδικτος εἰς περίπτωσιν χρεοκοπίας τοῦ ἀνδρός. Περὶ ἀνηλίκων καὶ
ἀγοράντων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐπιτρόπου, περὶ προμηθευσάντων χρήματα
δι' ἀγορὰν τυρὸς ἀκινήτου, περὶ τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν συνακτῶν καὶ τῶν οἰκο-
νομικῶν διαχειριστῶν δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον παράδειγμα.

Προσθέτομεν δὲ ὅτι εἶναι τοπικὴ συνήθεια, ὅταν τις δανείσῃ εἰς τινα μὲ ὑπο-
χρέωσιν τῶν κτημάτων του, θεωρεῖται τὸ δάνειον τοῦτο ὡς βάρος καὶ τοῦ διαδεχο-
μένου ἡ προικιζομένου τὴν περιουσίαν τοῦ δηλωθέντος, καὶ πληρώνεται παρ' αὐ-
τοῦ, ἐὰν τὸ δάνειον προϋπάρχῃ τῆς προικός.

8. ΑΜΟΡΓΟΣ

Περὶ Ἐπιτροπείας

1. Οἱ ἐπίτροποι τῶν δραγαῶν ἐργάζονται δωρεάρ.
2. Ἡ ἐπιτροπεία δίδεται εἰς ἓν, καὶ διπλᾶ πρόσωπα, εἰς ἀδελφοὺς καὶ εἰς ξέρους
3. Οἱ ἐπίτροποι τῶν δραγαῶν δὲν ἔχοντα τὴν ἀδειαν νὰ ἐτερογοῦν εἰς τὰ περὶ ἀρ-
τοφῆς καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν οἰκογενειακοῦ
συμβουλίου.
4. Ἡ συνήθεια τῆς νήσου μας θεωρεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὅψιν καὶ τοὺς ἀνήβους καὶ
τοὺς ἐφήβους καὶ παραβλέπει τὸν διορισμὸν κηδεμόνος μετὰ τὴν εἰς τὴν τάξιν
τῶν ἐφήβων μετάβασιν τῶν ἀνήβων, περιοριζομένη εἰς μόνην τὴν πρόσοιαν τῶν
ἐπιτρόπων.

Περὶ πατρικῆς ἔξουσίας.

5. Τῆς πατρικῆς ἔξουσίας παραχωρεῖται καὶ εἰς τὴν μητέρα μέρος, τὸ ὅποιον μό-
νον διαφυλάττεται καὶ μετὰ τὸν θάρατον τοῦ πατρός.
6. Ἡ συνήθεια καθιέρωσεν, ὅτι τὰ κτήματα καὶ αἱ προσκτήσεις τῶν ὑπεξουσίων
τέκνων νὰ ἀνήκουντεν τὸν πατέρα μόνον μέχρι τῆς συζεύξεώς των εἰς γάμον.
7. Ἀποδέχεται τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ πατρικὴ ἔξουσία παύει μετὰ τὴν ὑπαρχείαν τῶν
τέκνων, ὥστε δὲν ἔχει τιὰ ἔξουσίαν οὔτε εἰς τοὺς νίοὺς του, οὔτε εἰς
τοὺς νίοὺς τῶν νιῶν του.

8. Ἐποκτᾶται καὶ διὰ τῆς νίοθεσίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ νίοθετοῦντος εἶναι δμοια μετὰ τῶν πατέρων πρὸς τὰ ἴδιά των τέκνα, ἢ δὲ νίοθετικὴ ἀδελφότης δὲρ συγχωρεῖται.

Περὶ ρουμῆς

9. Ἡ συνήθεια ὡς πρὸς τὴν ρουμὴν ἀπαιτεῖ παρέλευσιν χρόνου ρητοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐκ τῆς ρουμῆς δικαιωμάτων, πρὸ τῆς δποίας ἐποχῆς δὲρ δύναται ὁ ρουμεὺς νὰ προτείη ὑπὲρ ἑαυτοῦ δικαιώματα ρουμῆς.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλειῶν.

10. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ἡ ἐπιτόπιος συνήθεια ζητεῖ μόγον τὴν συγκατάθεσιν τῶν μερῶν καὶ τὴν πραγματικὴν παράδοσιν τοῦ πράγματος κατὰ τὸν νόμον.

11. Εἶναι ἰσχυρὰ ἡ ἀποκτηθεῖσα κυριότης κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, ὅταν ὁ πρῶτος κατέχων εἴναι ἀληθῶς κύριος τοῦ ἐκποιηθέντος πράγματος· ἀλλέως δὲ οἱ ἔχοντες δικαιώματα ἰσχυρότερα ἐπὶ τοῦ πράγματος τούτου δύνανται νὰ τὸ διεκδικήσουν κατὰ τοῦ ἥδη κατέχοντος, ἀκόμη καὶ χωρὶς νὰ τοῦ ἀποδέσουν τὴν τιμήν, τὴν δποίαν ἐπλήρωσε, καθὼς ὁ νόμος ὑπαγορεύει καὶ ἡ συνήθεια τῆς τήσον μας καθιέρωσε καὶ καθιερώνει.

12. Ἡ ἀπόκτησις τῆς δουλείας θεωρεῖται ἰσχυρὰ κατὰ χάριν εἰς τὴν νῆσον ταύτην μὲ μόνην τὴν συγκατάθεσιν τῶν μερῶν.

13. Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας κατατάπει εἰς τὸ εἶδος τῶν ρουμίων δουλειῶν καὶ τὸ τῆς βοσκῆς δικαιόμα εἰς τρόπον, ὥστε οἱ κάτοικοι ὅλοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ βόσκουν τὰ ζῷα των εἰς μέρη δημόσια προσδιωρισμένα.

14. Ἡ ἐπιτόπιος συνήθεια δίδει τὴν ἄδειαν νὰ ὑποθηκάζῃ τὰ κτήματά του ὁ καθείς, δπως θέλῃ, χωρὶς νὰ καταγράφωνται εἰς δημόσιον βιβλίον.

15. Συγχωρεῖ τὴν ὑποθήκην ἡ συνήθεια εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητα χωρὶς διακρίσεως.

16. Ἡ συνήθεια δίδει τὸ προνόμιον εἰς τοὺς δανειστὰς νὰ προτιμᾶται τῶν ἄλλων, ὅστις ἀποδειχθῇ ὅτι ἔχει ἀρχαιότερα δικαιώματα.

**Ἐν Ἀμοργῷ τὴν 18 9/βρίον 1833.*

“Οὐτὶς ἔστι τῷ πρωτοτύπῳ

‘Ο εἰρηνοδίκης.

(Τ. Σ.) ‘Ιω.” Βλαβιαρός.

